

LA TOMA

SETMANARI CATALÀ
FESTIU IL·LUSTRAT Y LITERARI

10 CENTIMS lo número per tot arreu

DIRECTORS:

LITERARI
A. FERRER Y CODINA.

ARTÍSTICH
RAMON ESCALER

Preu de subscripció 2 R^s al mes

REDACCIO, San Pau-74-3^a

D. ANTON ESPLUGAS

Es éll el que veu y sent
l'art, com pochs, molt pochs l'iguaián
y que 'ls seus retratos valen,
lo seu sol nom ho está dient.
Amable, quant se 'n pot ser,
las voluntats es conquista;
qu' es á mes d' un gran artista
tot un complert caballer.

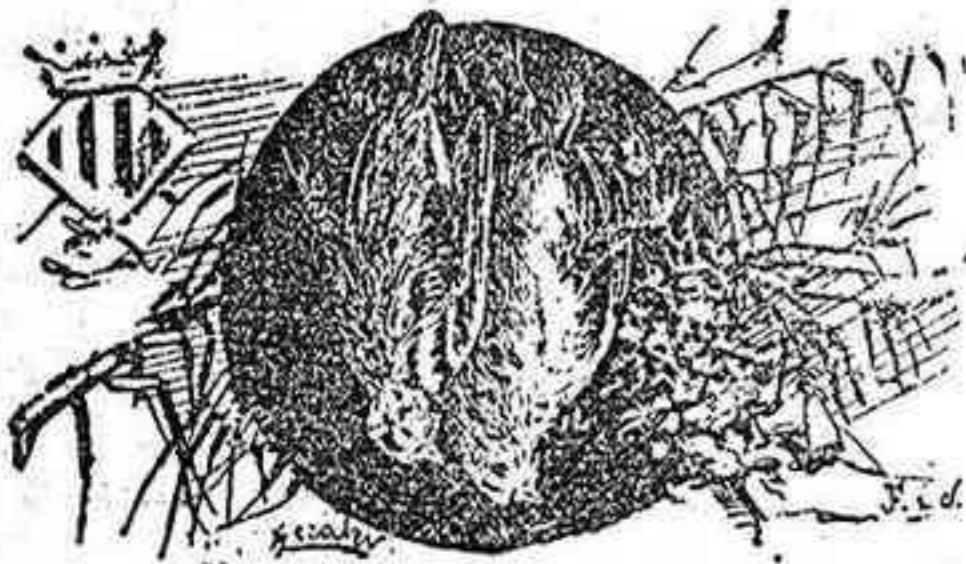

ADVERTENCIA

Dehém manifestar á nostres lectors, que l' any nou «La Tomasa» sortirà en diferenta forma y diferent preu.

Per arreglar tanta variació y al mateix temps per fer posá al corrent á alguns corresponsals qu' están en descubert ab nostra administració, no estranyin nostres lectors qu' estém dos ó tres setmanas sens fer sortir nostre setmanari; puig lo dia en que tornarà á sortir «La Tomasa», ya 's posará en coneixement del públich.

LA REDACCIÓ

UNA DESGRACIA

—*—

Y donchs, Quima, que 'ha sigut?

—Ay no sé... ara 'm deya aquell jove de aquella rexa, que hi ha un marit y muller ferits... Que com habian fet correr que 'havian tret tres rifas seguidas de Madrid, algun pillo d' aquets que no temen á Deu ni al dimoni ho deu haber sapigut y per robarlos... rés... que 'ls pobrets ja gemegan.

Aixó passaba al carrer de... y frente un portal hont hi habia una munió de gent y dos municipals que feyan lo despejo.

—Ay jo,—va seguir dient aquella senyora Quima, los pochs quartets que tinch me 'ls guardan á la Caixa d' Ahorros y passat de tres ó quatre duros que guardo á la caixa laixera no tinch una pesseta mes á casa.

—Ay miris... jo també ho faré, va contestar l' altra... Ja m' explicaré com se fá.

—Quan vulgui, jo hi haig d' anar diumenje y li acompanyaré. ¿Vol venir á casa que li ensenyaré la llibreta?

—No... ja vindré després. Ara vuy veurer com acaba aixó.

—Jo me 'n haig d' anar perque dech tenir la carn feta un carbó; ja fa un hora que m' espero.

—Bé y que esperan ara?

—Jo 'm penso que dehuen ser las camillas. Bé... quan vingui ja m' ho explicaré.

—Ja vindré á la tarde á pasar un rato.

—Vaja, donchs, passiobé Ramona.

—No s' hi cansi, Quima.

—Qué es aixó?... exclama un carreté passant ab lo carro que s' atura per no fer mal á la gent.

—Res... qu' han degollat á un marit y muller per robarlos y ara han de venir las camillas per durlos al Hospital.

—Vaya... paso libre, crida un municipal... este carro que pase.

—Ep... qu' os aixafó... Diu lo carreter fent petar las xurriacas y tocant ab la punta la cara de la Ramona que de bestia y bruto no deixa al pobre carreter.

—Veyam com quedaré aixó?... que tardan aquells de las camillas...

—Que fa tanta gent aquí, diu una nena d' uns divuit anys molt maca qu' arriba en aquell moment al grupo.

—Un carro qu' ha mort un cotxe contesta el jove enfilat á la reixa de la casa de 'n frente.

—Déxil está Pepeta, deixil, á n' aquet groch salát.

—Ay, senyora Ramona, no l' havia coneguda... Que hi ha alguna desgracia?

—Han mort á un pobre matrimoni.

—De debó?

—Ja li dich qu' es gran!... Ara cada dia hi ha desgracias. Jo 'm recorda ara anys que n' hi habia, pero, qué compon!... Ja ho veig... Com que may donan garrot...

—Ay calli!... que 'm fá esgarriar...

—Pitjor es aixó... Assassinar á dos pobres ignocents!... Miris, ara anys en vareig veurer sentenciar á set d' un cop... calculi que d'aixó ja fa quaranta anys, si no 'ls haguessin mort...

—Encara foran vius, vá cridar lo jove de la rexa.

—Calla, bestia, ningú parla ab tú.

—Ni jo tampoch ab vos.

—Donchs si, Pepeta, si no 'ls haguessin mort, podian haber fugit de la presó y ab quaranta anys, calculi las morts que podian haber fet...

—Calli... dona...

—Jo tinch de serlhi franca... Las sentencias no m' agradan, pero may n' he deixada cap. Una vegada...

—Ay senyora Ramona, dispensi, es tart y...

—Miris... miris, venen mes municipals... No se 'n vagi, dona...

—La mare 'm renyaria.

—Ja l' acompanyaré. Miris, yo he deixat una truita al foch pensant que pujaria desseguida y vegi... rés la curiositat.

—A ver... paso paso.

En aixó arriuan mes municipals, s' aixamplan los grupos; s' obran las portas de la casa, se sent el caracteristich pim, pam. pam, pata-pam y surten las trampas. La senyora Ramona es queda veyent visions y surt escorreguda seguida de la Pepeta, que li crida... senyora Ramona, esperis, en tant que 'l jove de la rexa, rient con un boig, y picant ab una ma sobre l' altra, que fá tant ordinari, exclama:

—Quina ensarronada!

SERRALLONGA

LAMENTACIÓ

—*—

—No m' apuris la paciencia ab ton saltar y parar;

creume no 'm fassis cremar puig perilla ta existencia

No 'm maregis tan... ¿que fas?

per Deu, escolta l' avis!

de no volguerho fe aixis

tens ben segur que hi perdrás.

Si ab tos afanys m' atormentas

algo hauré de preparár

puig ja no puch tolerár

los ratos que m' impacientas.

Si tos proposits me deixas

ay! tet! la pagaras cara,

puig per mi lo qu' es per ara

no llenso á n' el vent mas queixas.

Y no 'm busquis mes xibarrí

que agafante, ab poch treball,

en menos que canta un gall

fas via envers l' altre barri.

¿Tot es en va? fem un pacte;

si no 'm dons sufri ab tal mida

jo 't deixo campar la vida;

¿t' hi avens ara ab aquet tracte?

¡Mes y are! Pahont t' has ficat?
aixó es mes trist, ho lamento;
¿con que has mudat d' aposento?
si que pues m' has ben trompat.

Si 't vols estalviá un mal pas
evita 'l menys un contagi:
recordat d' aquell adagi
«Tal faras tal trobaras»

¿Las tevas bronquinas follas
mes temps haig de perteni
que 'n fassas mes pesigollas?

Donchs deixam y tants per tants
que encar que d' eix modo guanyas,
si es de cert que no m' enganyas,
serém smichs com avans.

¿A es dir que ab manya 't tapas?
¿si? donchs veuras 'm previnch;

malehida pussa ja 't tinch!
ara si que no t' escapas!

ANTONET DEL CORRAL.

CURIOSITATS

AGRIPINA, emperatriu de Roma, esposa de Claudio, filla de Germanico y Agripina, neta d' Agripa y Julia, visneta de Augusto, va naxer entre los anys 13 y 17, en Opidum Ubiorum, ciutat que va protegir molt y á la que engrandí dantli lo nom de Colonia Agripina. Va casarse primerament ab Domicio Aenobarbo l' any 28 el qual morí el 40, y de qui va tenir á Lucio Domicio Neron. Vá contraurer altre matrimoni ab Crispo Papieno, á qui va matsinar. Va ser acusada d'incest ab son germá Caligula; va tenir adnlteri al Emilio Lepido, marit de la seva germana Drucilla; per qual crim, Caligula la vá desterrar á la Illa Pontia, en la costa de Libia, d' hont va tornar l'any 41 eridada per l' Emperador Claudio. Aquest, quan se desfé de Mesalina, va resoldrer casarse ab Agripina qu' era nevoda seva; y encara que la lley considerava incestuosa aquesta unió, lo Senat y lo poble varen declararla válida, y hasta casi varen imposar dita unió á Claudio; pus Agripina, com á filla de Germanich, era idolatrada del poble á pesar de las sevas malas costums. Ab la seva astucia va anteposar son fill Neron, á Británico qu' era, per dret, sucesor del trono. Aquesta infame dona va fer condemnar á mort á L. Junio Silano, marit d' Octavia, filla de Claudio, casant á Neron ab

la viuda, y envenenant luego á Claudio auxiliada per Procusta. Neron va ser nombrat emperador y ella per guanyarse la voluntad del seu fill, va tractar de seduhirlo, incesto horrorós que s' hauria consumat á no ser Séneca, preceptor de Nerón.

Per últim aquesta miserable dona va ser morta per ordre del seu propi fill, y cóntan que va dir á sos butxins: *Ventrem feri*, porque en aquell ventre, havia sigut engendrat lo fill desnaturalisat que la feya matar.

FOCH D' AMOR

Quan l' aurora matisada
diadema d' or posa al mon;
se deixondan las aucellas
entonant cántichs per tot;
las floretas sonrosadas
obran son calze ab amor
encomanant á la brisa
son perfums ensisadors
y la font d' aygua llisquentia
que travessa serra y bosch,
va devallant joganera,
¡Tot se sonriu tot alegre!
¡Tot escampa ditxa y goig!

Axis al veurer 't, m' aimada,
es tant lo que 't vuy, que foll
sento bótrer per mas venas
la sanch com torrents de foch
y 'm sento 'l cor plé de ditxa
ubriacát d' ilusions
com la font quan naix l' aurora
mostrant sos brillants colors,
com cantant las aucelletes
saludan als raigs del sol;
y com las flors purpurinas
llensan sos flayres per tot.

PERE GALINDAYNA.

Lo Sr. President de la Audiencia ha concedit permís per que se puga admirar lo quadro de la Verge de Ripoll pintat pel nostre gran artista D. Enrrich Serra. Dit quadro estará de manifest hasta terminadas las festas de Nadal, tot los dias, de cinch á set de la tarde, en la capella de S. Jordi.

En breu deixarà de nou la nostre ciutat, lo citat pintor honra d'

aquesta provincia y gloria de Espanya.

Doném la nostra enhorabona al nostre amich D. Joseph Dasca, per lo seu nomenclament de Secretari del Ajuntament de Sans.

A San Martí de Provencals s' están recullint firmas per protestar del projecte d' agregació.

Y ben fet!... Jo fos d' ells... ni á tiros deixaria de protestar.

Encara no están prou enredats?

Qui dehuen ser las senyoretas que volen la separació del parque? Si no es una broma del diari de la nit, s' haurian de desterrar de la Provincia.

Posántloshi avans uná bleada al elatell á cada una.

Lo jutjat de Córdoba exigeix á la companyia de ferro-carrils andalusos, nada menos que 800,000 pessetas com indemnissació per la mort de D. Tomás Conle Luque.

Si aquesta sentència es compleix, tot l' any faré viatjar á la sogra.
¡Quínas dugas rifas!!

Aquest any, ha seguit ab mes abús encara qu' els anteriors, la costum de treurer los quartos al próxim ab lo pretest de las felicitacions.

Desitjariam veurer desterrada aquesta mania de voler lo que casi tothom dona á la pura forsa.

Tanta mentida es la felicitació com la generositat del *dador*.

Una llanxa va anar á pico fa quatre ó cinch dias al mitg del port al passar per sobre una cadena d' amarra. De vuit mariners que la tripulavan s' en van salvar vuit y la llanxa.

Si no podém coordinar el que seguexi sortint «La Tomasa» durant la estancia á Madrid del nostre Director, dexarém la publicació fins al seu regrés, augmentant allavors las dimensions del nostre popular Setmanari.

En lo benefici de la senyoreta Svicher en que hi hagué un plé de gom á gom.

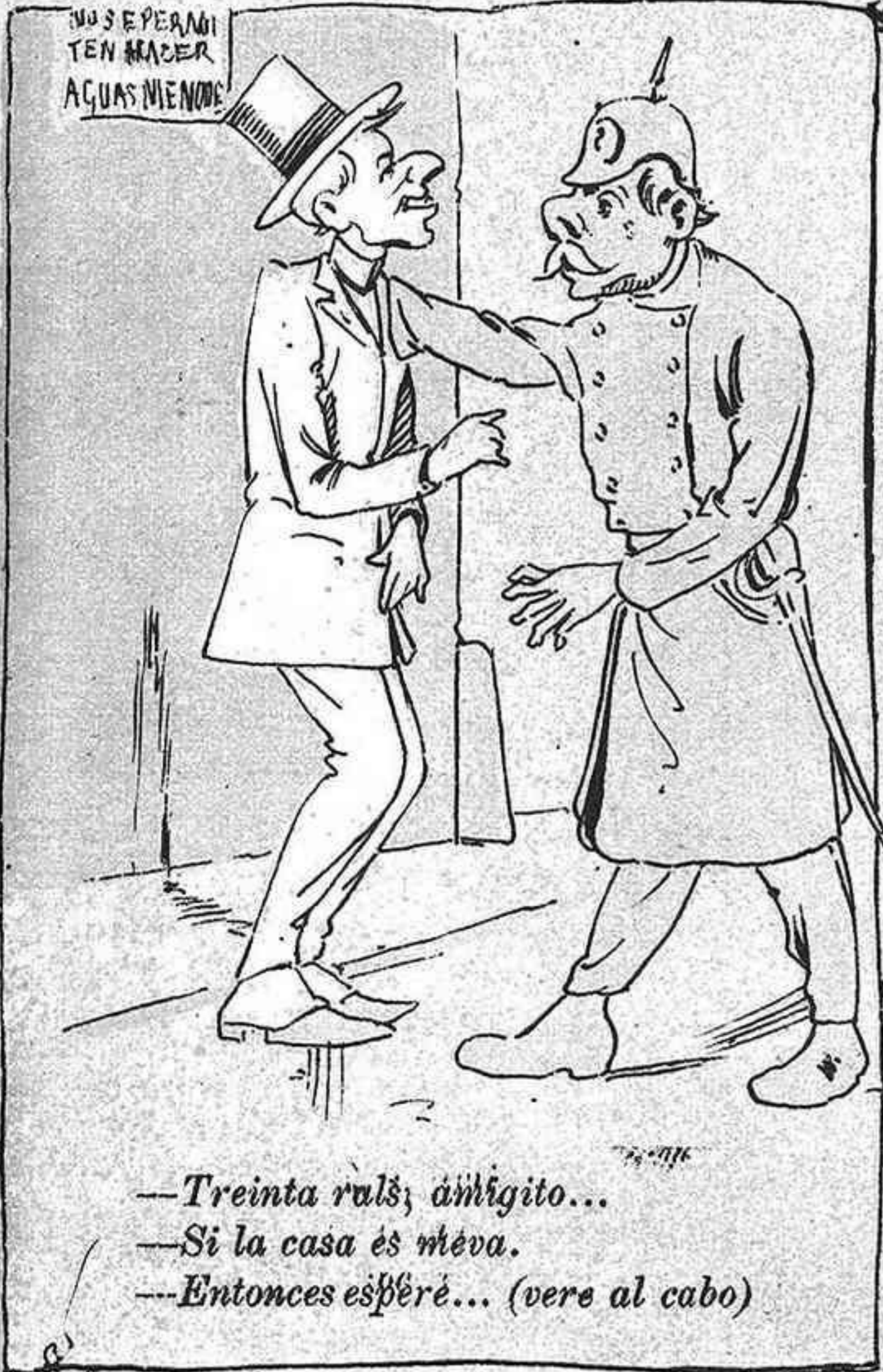
Notas Cómicas

Quinas miradas mes tendres!
ja no m' entench de conquistas...
els dijous tinch las modistas...
l' hi dedicaré els divendres.

--Compra alguna cosa pels noys.
--Desseguida! (jò m' els vendria d' n' ells).

NO SE PEARMI
TEN HACER
AGUAS NIENDE

--Treinta rals, amigito...
--Si la casa es mèva.
--Entonces espèrè... (vere al cabo)

--Una gracia de caritat...
dos mesos que no menjo!...

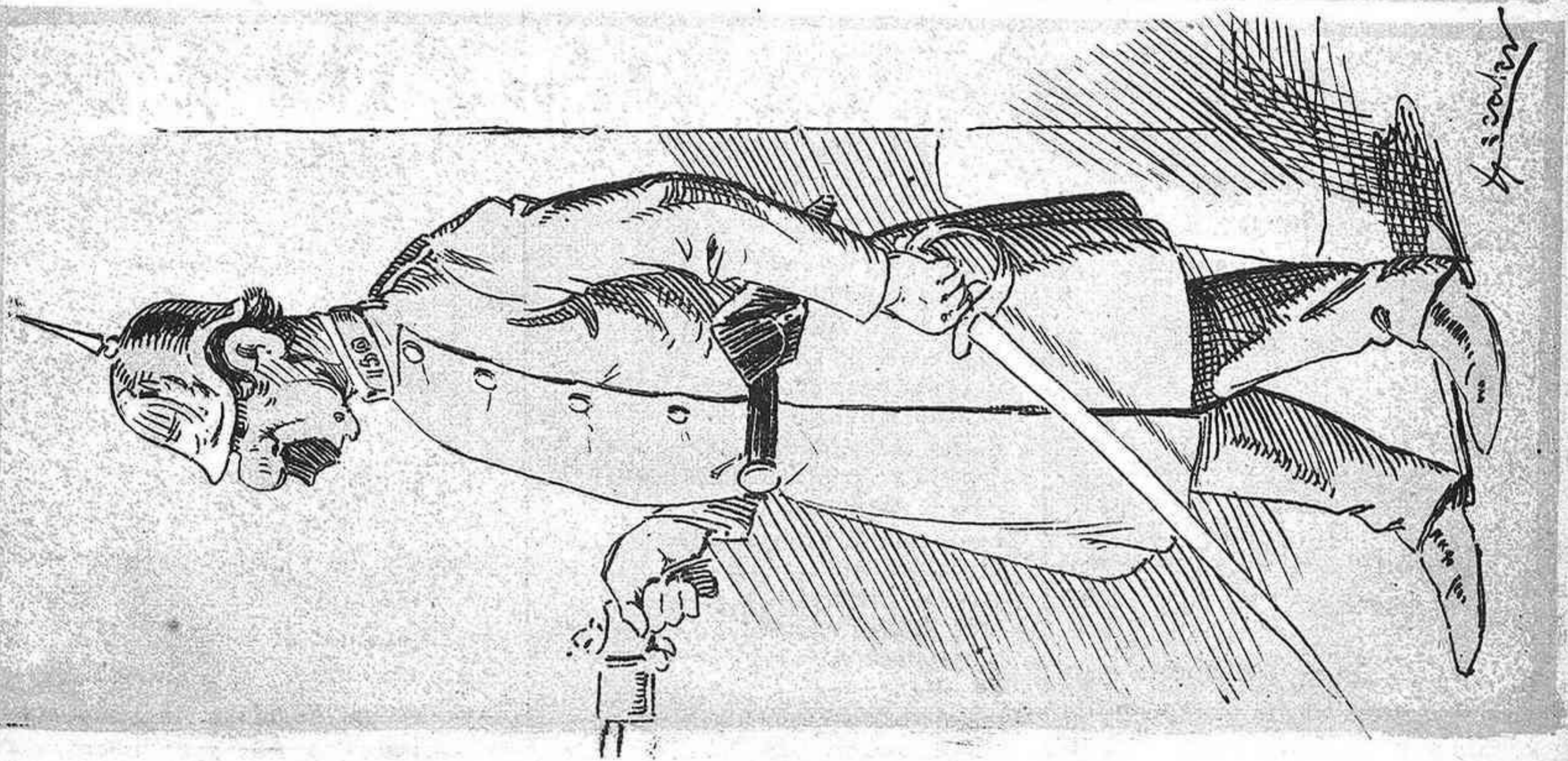

--Hont deu aná.
--Sabs ahont? á reemplassá 'l mico del Parque que
ha mort aquet dematí.

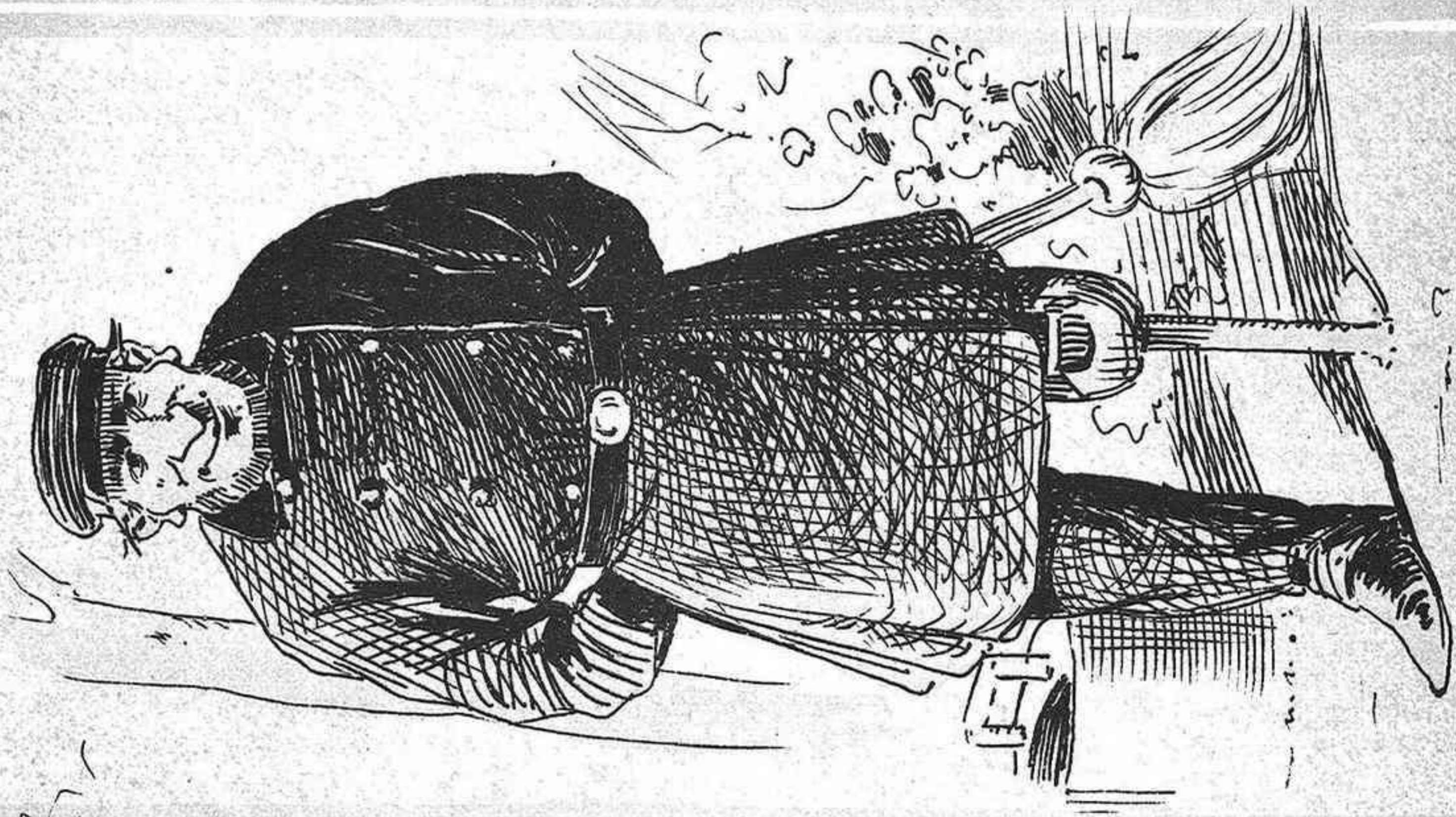

--Vol que l' acompanyi.
--No. (No dú ermilleros)

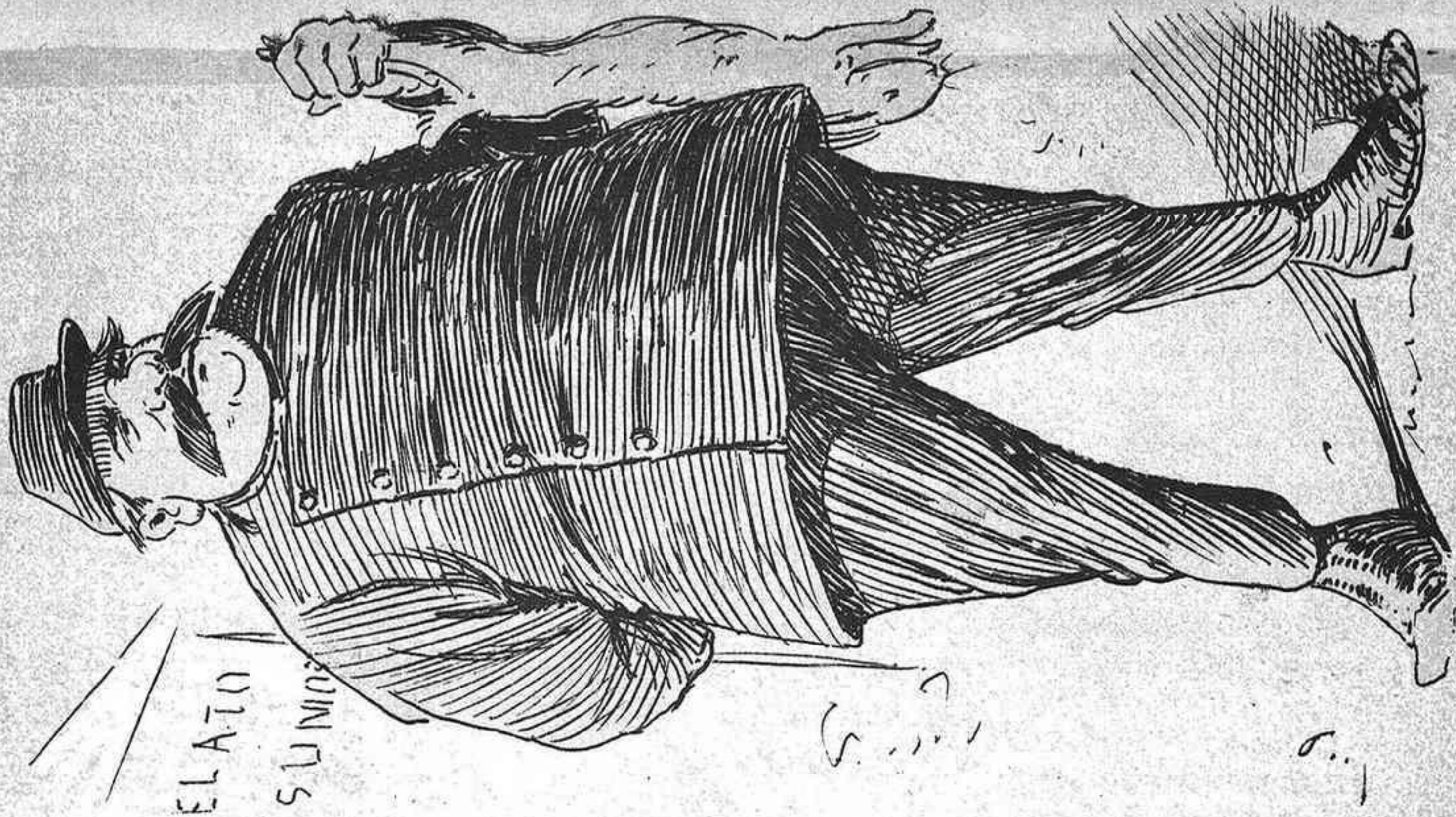
LOS REGNES DE LA NATURALESA

Mineral

Vegetal

Animal

La beneficiada fou objecte de una tan gran com merescuda ovació.

Lo fill mes petit del distingit actor D. Lleó Fontova es trova malalt de cuidado.

Desitjém de tot cor que s'aliví y que prompte surti de perill.

UNA ESCENA DE BALL D' ENTRADA

(Tot va vení d' una pota.)

¿Vol fé l' obsequi aixerida?
Dispensi no tinch ballera.
Vaja, cuiti rapitera,
no 'm jugui aquesta partida.
Ja li dich que no pot se
y no 's cansi, li suplico.
—Ay filla meva quin mico!
—Perque 's tan apagussè.
—¿Sab que vosté 's molt *corrida*?
Cregui, may hauria dit
que vosté tingués tan pit
per enviá á un home á dlda.
Jo la creya molt manseta,
veig que no 's mala *xavala*;
pot dur la clau de l' escala
y fins si vol la pesseta.
Vaja, prenda ha mal tópat
¿que 's creya qu' era 'lgún quinto?
Pues sábiga que la *pinto*
al que 's cregui mes trempat.
Aquí hont me ven, soch lo to
y 'l *maton* d' aquesta sala.
—Vaji home ja m' atabala...
—Si, ja ho se que l' importuno:
Si li vuy armá un *bullit*
perque toqui *pirandó*,
no volém cap carretó;
vaja tórnissen al llit.
—Poca vergonya, indocent!
vaya uns sofocos de darme!
Ja ll dich jo que del Carme
deu esse 'l mes imprudent
—Ah salau ¿Ja está enfadada?
Ja ha arribat la cosa al punt.
¿Que no 's veu que 's un difunt?
sense *salida ni entrada*.
—¡A hont va aquest insolent!
¿Que pot se m' ha pres per *atre*?
¡arri-alla, camas de catre
apendre de ser prudent!
—Aixi dona, toqui 'l *dos*.
—Sols per no veuref m' en vaig.
—Pues si no ho fa la desfaig.
—Y qu' ha de fer... fastigós!

R. G.

LICEO.— « Los Hugonots » van sortir una mica coixos. Ja ho veig... es una ópera que los barcelonins la

cantariam si tinguessim veu; vuy dir, que la sabém de memoria y no 'ns escapa res.

Lo tenor Stagno, que en lo paper de Raul te conquistats tants aplausos, fent excepció del *raconto* septimino duetto y en algun altre passatge, no va estar lo acertat d'altras vegadas.

La Sreta. Belincioni, va interpretar regularment lo paper de Valentina, ratllant algunas vegadas á gran altura.

La Sra. Roluti, bé, en lo paper d' Urbano, y David, de primera en el de Marcelo.

La orquesta hasta allá.

ROMEA.— Van donarse dos representacions mes de « Lo sublime en lo vulgar. » No 'n parlém per haber judicat ja avans lo excelent despenyo.

Lo dilluns tingué lloch lo benefici de la Sra. Pallardó qu' estigué molt concorregut.

Dimars y dimecres varen contar casi per plens las quatre representacions.

Per lo dia d' Ignocents es prepara una funció ad-hoc quals programas volan ja fa dias.

Veyam si per l' any nou s'anima rá la Secció catalana.

A UNA NENA

QUE SEMPRE 'M DEMANA VERSOS

Deixam en pau, per pieiat!
tu maieixa, nena ho veus:
¡si sens dir cap disbarat,
prou t' hauré versificat
de desde 'l cap fins als peus!
Jo he descrit ab tot l' ardor
d' un poeta, y ab mil rimas
las conmocions de ton cor
cuan está encés per l' amor
del jove que tant estimas.
Jo he descrit ja mil vegadas
lo donaire de ton eos,
lo brill de tas arracadas,
las capritxosas ondatas
de ton serrallet precios.
Jo he trencat ja mes de mil
cordas de ma tosea lira
cantant lo teu aire humil,
ta veu que no te simil
y al imes fret amor nspira.
Jo ja he destrossat á cents
plomas escribint poesias
que alaban tos ulls ardents,
tos elevats pensaments,
tos sentiments y alegrias.

Ton rostre de serafi,
tos peuhets, etc. etc.
y hasta m' atraveixo á dir
sens cap temor de mentir
que per tu jo he escrit mes lletras
que cap notari no ha escriit
durant lo curs de sa vida;
per xo 'm tens ara afligit;
tot cuant puch dirte ho he dit,
sino ja ho saps: desseguida
t' haguera fet versos, Rosa,
perque sempre t' he apreciat.
Pero digam, nena hermosa,
¿que encar' tens alguna cosa
que no l' haja anomenat?

K. LENTAS.

Que no fora possible pagar lo que 's déu als músichs qu' han tocat en los tiberis y festas?

Es que molts en patím d' aixó.
A mí un 'm déu una pesseta y sempre que li cobro m' envia á l' arcalde.

La senyora d' un amich nostre té lo bras trencat de una relliscada en lo entarugat de la Rambla, després de regarla.

Y van 3,047.

Sort qu' es un empedrat barato...

Ara volen saber si s' ha repartit entre els dependents del Sr. Martin, lo donatiu que per ells va deixar lo rey de Portugal. Quins cuidados!

Qué n' han de fer vostés?...

Cuidintse de vostés... Mireus!...
'M fá rabia á mí aixó!

A fi d' any sembla que quedarà tancada la importanta fábbrica de Malars en Roda.

Home, Sr. Moret, vingui á dar un passeig per Catalunya.

Home, qué fá?

Un pobre pagés que venia virám á la Rambla de Catalunya, diu que va morir de repent de l' enrabiada que va pendrer ab la disposició del cambi de punt de venda.

Aquell senyor podrá dir: « Que haya un payés menos que importa al marquesado?... »

Cridém la atenció sobre l' abús d' alguns concurrents al segon pis del Teatro Romca que prenen lo Temple del art per aquells locals que s' acostuman á marcar ab lo número 100.

Los municipales encarregats de fer guardar l' ordre dehuen tenir cutó fluix al nas y á las orellas.

Esperém que s' hi posará remey.

Estém á la disposició del *idiota* que 'ns vol ensenyar l' urbanitat, ó quan menos que 'ns digui lo seu nom y direcció que n' hi anirém á buscar algun tractat, y li portarém un *Narro* porque aprengui de llegir.

Estém averiguant qui es lo Vigía; quan ho sabrém li dirém alguna cosa á l' orella.

Ja ho sab.

En motiu de las continuas plujas están los carrers de la ciutat plens d' un fanch relliscós com sabó moll, que facilita l' acció de la forsa centrífuga en perjudici de las costellas del próxim.

En lo carrer del Hospital va caurer un burot tan llarch com lo dia que 'l fiquin á la caixa.

'L felicitem.

Ara que ja han passat las felicitacions, tornarém á sentir las campanas dels escombriayres.

No debian voler fer mal de cap als galls d' indi.

Ja ho sé lo qué volen dir.

Sempre lo senyor Ribalta (compungit y ab sentiment) esclaman á cada moment que sa costella li falta.

Mes jo clar he reparat que s' equivoca en Ribalta puig com pot ser que li falta si sempre la du al costat.

Un que te grans influencias deya ab mofa y tó marcat: —Jo may puch estar parat puig sempre faig diligencias.

Quan sentint sas frases vanas li contetá un carreté: Sent aixis doncas també ja sabrú de fer tartanas.

Deya 'n Blay ab tó indirecte: —Jo tinch cumplerta una basa, ab aixó, m' en vaig á casa pus lo pare 'm fa anar recte.

—No entench donchs tal rectitut, va dir un—y m' en estranyo, porque fill, si no m' enganyo, de naixensa ets xeperut.

ANTONET DEL CORRAL.

¡AY FILLA, QUE M' AGRADARIA!

Nineta de mon amor nineta' la mes hermosa: si aquesta passió fogosa qu' encengueres en mon cor, ab sa intensitat y ardor expressarte jo podia... si tos bells llabis' m' aymia, ab los meus pogués juntar, y en dols bes, junts, esclatar... crech que de goix moriria!

P. BROU.

DUBTE

Sempre que 'm torna la roba á casa la bugadera, m' encarrega en gran manera que 'm casi perque 'm convé.

No crech que logri convencer 'm si no m' doma alguna proba; ¿que té que veurer la roba ab que 'm quedi ó no solté?

CANTARS BILINGÜES

La pena mayor que al hombre impuso Dios en la tierra, es haver de tenír sogra per está ab continua guerra.

Anoche tus negros ojos robaronme el corazon, per xo encar que t' ataconi no ho estranyis ¡no tinch cor!

A la luz de las estrellas pude contemplar tu rostro, y al mirarlo tan estrany vareig demanar socorro.

Papeles son papeles, cartas son cartas, y 'l xasco que vas dar-me ora carbasa.

Dos cosas hay en el mundo dificiles de olvidar, las patillas del Alcalde y 'l nas gros de 'n Nas—didal

Ego Sum

Telegramas particulares

de LA TOMASA

Panará, 25-3 matí.—Lo canal se 'n vá per la canal. Lo govern francés xiula y los accionistas no volen beurer.

Zanzibar, 25-2 id.—Los alemanys pegan y los indígenas rihuen. Qui ho enten qui no ho enten.

Madrid, 25-3 tarde.—Ara que son petardos de dinamita, no 'n fan tan cas com dels xiulets. Fenómenos conservadors.

Marruecos, 24-2 matí.—Lo emperador s' agrava; 700 viudas anirán á inscriurers en la Agencia del carrer del Carme.

Sans, 25-3 tarde.—Domicio Nerón s' ha transmigrat en lo cos d' un arcalde. Es demana un Galba que 'l fassi entrar á la rahó.

ANUNCIS

Es desitxa saber los noms de las senyoretas que pretenen la separació de classes en el *Parque propiedad de todos los ciudadanos* per, are que som lo dia dels Ignocents, posar-loshi la llufa.

Se solicitan pobres que vulgan dir pare-nostres á cinch cén tims per dos periódichs qu' están á punt d' anarsen al Cel.

Un d' ells no déu ni el paper.

Procuradors que s' encarreguin de cobrar credits á una corporació que no vá depressa á pagar, se solicitan casi per tot.

CORRESPONDENCIA.

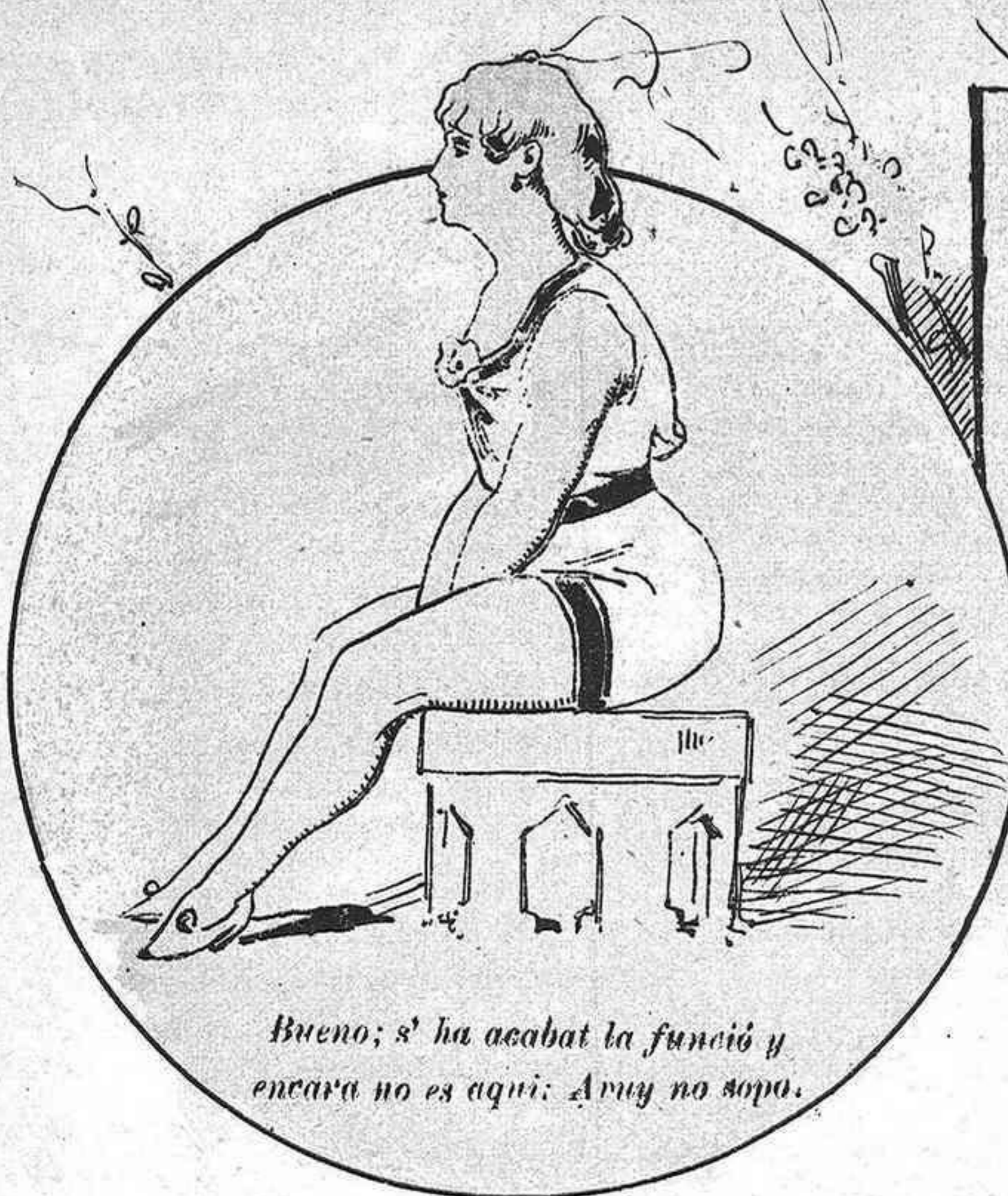
D. Tranquil.—Estém plens d' original; calma, home, calma.

A. del Corral.—Mirishi una mica mes.

Cabanellas.—No envihi rés més: que no ho veu que no 'n sab.

R. Castellá.—Está molt bè; seguirán F. Baucells.—No 'ns ho hem pogut mirar encara. Ja li contestarém.

Emilia.—Juan Bou.—Isidro Quert. De tot hem prés nota.

Bueno; s' ha acabat la funció y encara no es aquí. Aruy no sopo.

Y be en que pensats?
—Penso... en la direcció dels globos.

XARADA

I

Consonant es la primera
y una flor es la tercera;
nota musical segona,
la quarta es una vocal
y veuras lector que dona
un nom d' home, lo Total

ANTONET DEL CORRAL.

II

Una bestia es ma primera
quart-girat es mineral,
musicals son dos y tersa
y un nom d' home es mon total.

SINONIMIA

Mira Roch si demá tot
cuan vagis á ca 'n Marsal
tot portarme aquell total
tus vaig deixá á ton nebot.

SERAFI GUITARRA.

MUDANSA

Total arregla el tot
y anemsen tot seguit

puig me dona molt neguit
l' estar malalt mon nebot.

INTRINGULIS

Buscar una paraula que anantli
trayent del darrera cada vegada una
lletra, dongui els següents resultats:
Primera: molts n' usaban ab motiu de
la Exposició.—Segona: tots ne ténim
(en castellá).—Tercera: lo mateix, (en
catalá).—Cuarta: una planta.—Quinta:
negació.—Sexta: consonant.

J. N. ALIAS.

PROBLEMA

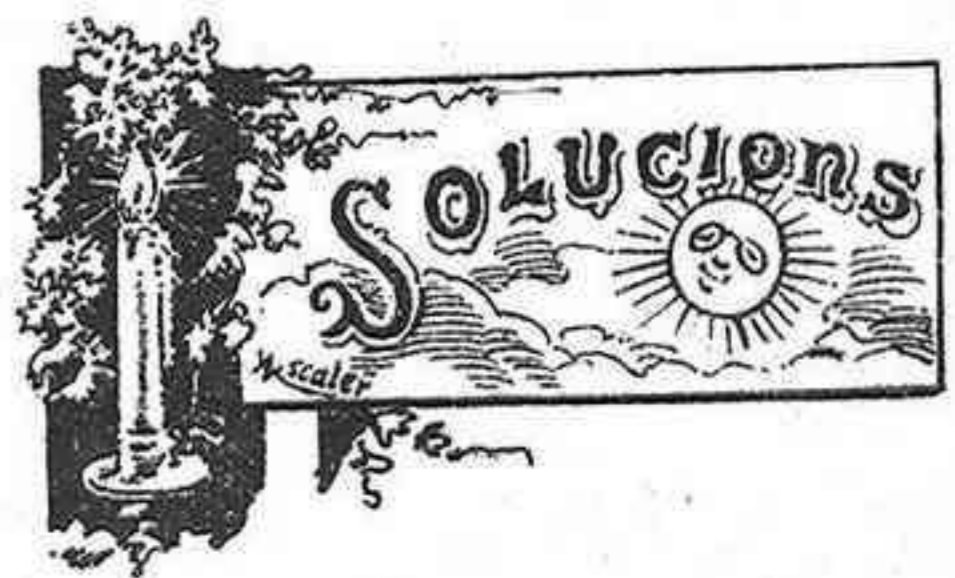
Descompondre 'l número 288 en cua-
tre cantitats que sumadas, restadas,
multiplicadas, y divididas per un ma-
téix número, donguin los matéixos re-
sultats.

PAU PELEGRÍ.

LOGOGRIFO NUMERICH

- 1—Consonant.
- 2 3—Un arbre.
- 4 5 4—Nom de dona.
- 1 6 3 4—En la poesia.
- 1 4 3 2 5—Nom de home.
- 1 2 3 4 5 6—Una planta.
- 1 4 3 6 2—Id. id.
- 3 2 1 4—Un fruit.
- 1 3 3—Una beguda.
- 3 6—Nota musical.
- 6—Vocal.

J. N. ALIAS.

Á LO INSERTAT EN LO NÚMERO ANTERIOR

XARADA—Camisa.
CONVERSA.—SoSt.
ROMBO.—

C
CAT
GORRA
CARDONA
TROMA
ANA
A

La Tomasa.

PERIÓDIC IL·LUSTRAT Y LITERARI

Suscripció. . . 0'50 pessetas al mes.
Número corrent. 10 céntims.
Atrassat. . . . 20 id.

NOTA.—Tota reclamació po-
drá dirigirse á la Imprempta y
Administració de dit periódich,
carrer de Basea, 21 bis, botiga.

Barcelona.—Imp. Daunis, Miró y Comp.^a